

Ett tidlöst budskap för en bestämd tid sid 2

Kyrkpressen

P2B

Torsdag 9.6.2011 • nr 23 • Lösnummer 1,10

Låg du vaken i natt?

11

Eva Biaudet:

**Rasismen
är det
största
problemet**

sid 16

**Stifts-
fullmäktige
stavar på
intern
tolerans**
sid 4 & 6

Från S:t Petersburg
till chipsfabriken

**Hållplats
Åland** sid 3

**Gudstjänster på fyra
språk i Vasa** sid 12

Kyrkoåret

to 25	kp 47	sö 28	1:a sö i advent
to 2	kp 48	sö 5 mån 6	2:a sö i advent Självständighetsdagen
to 9	kp 49	sö 12	3:e sö i advent
to 16	kp 50	sö 19	4:e sö i advent
on 22	kp 51-52	fr 24 lör 25 sö 26	Julaftonen Juldagen Stefanidagen
on 5	kp 1	lör 1 sö 2	Nyårsdagen 2:a sö efter jul
to 13	kp 2	lör 6 sö 9	Trettondagen 1:a sö efter trettondagen
to 20	kp 3	sö 16	2:a sö efter trettondagen
to 27	kp 4	sö 23	3:e sö efter trettondagen
to 3	kp 5	sö 30	4:e sö efter trettondagen
to 10	kp 6	sö 6	Kyndelmässodagen
to 17	kp 7	sö 13	6:e sö efter trettondagen
to 24	kp 8	sö 20	3:e sö före fastan
to 3	kp 9	sö 27	2:a sö före fastan
to 10	kp 10	sö 6	Fastlagsöndagen
to 17	kp 11	sö 13	1:a sö i fastan
to 24	kp 12	sö 20	2:a sö i fastan
to 31	kp 13	sö 27	Marie bebådelsedag
to 7	kp 14	sö 3	4:e sö i fastan
to 14	kp 15	sö 10	5:e sö i fastan
on 20	kp 16-17	sö 17	Palmsöndagen
to 5	kp 18	fr 22 sö 24 mån 25 sö 1	Långfredagen Påskdagen Annan dag påsk 1:a sö efter påsk
to 12	kp 19	sö 8	2:a sö efter påsk
to 19	kp 20	sö 15	3:e sö efter påsk
to 26	kp 21	sö 22	4:e sö efter påsk
on 1	kp 22	sö 29	5:e sö efter påsk
to 9	kp 23	lör 2 sö 5	Kristi himmelfärdsdag 6:e sö efter påsk
to 16	kp 24	sö 12	Pingstdagen
on 22	kp 25-26	sö 19	Treenighetssöndagen
to 7	kp 27	lör 25 sö 26 sö 3	Midsommardagen 2:a sö efter pingst 3:e sö efter pingst
to 14	kp 28	sö 10	4:e sö efter pingst
to 21	kp 29-30	sö 17	5:e sö efter pingst
to 4	kp 31	sö 24 sö 31	Apostladagen 7:e sö efter pingst
to 11	kp 32	sö 7	Kristi förklarings dag
to 18	kp 33	sö 14	9:e sö efter pingst
to 25	kp 34	sö 21	10:e sö efter pingst
to 1	kp 35	sö 28	11:e sö efter pingst
to 8	kp 36	sö 4	12:e sö efter pingst
to 15	kp 37	sö 11	13:e sö efter pingst
to 22	kp 38	sö 18	14:e sö efter pingst
to 29	kp 39	sö 25	15:e sö efter pingst
to 6	kp 40	sö 2	Mikaëldagen
to 13	kp 41	sö 9	17:e sö efter pingst
to 20	kp 42	sö 16	18:e sö efter pingst
to 27	kp 43	sö 23	19:e sö efter pingst
to 3	kp 44	sö 30	20:e sö efter pingst
to 10	kp 45	lör 5 sö 6	Alla helgons dag 21:a sö efter pingst
to 17	kp 46	sö 13	Uppbrottets söndag
to 24	kp 46	sö 20	Domsöndagen

"Vi hör dem tala på vår tids språk"

Alltså, vad betyder det här? sa en konfirmand högt och spontant när jag höll på och introducerade dagens ämne som var den heliga Anden. Det hördes på rösten att det inte var fråga om att med flit få lektionen avbruten en stund. Vi kommunicerade helt enkelt inte. Åtminstone början av min presentation mötte inte konfirmandens föreställningsvärld. Den heliga Anden – va då? Konfirmanden var genuint fundersam.

Att tala om den heliga Anden är inte lätt. Då är det lite lättare att tala om vad Anden gör. På pingstdagen hör vi talas om hur lärjungarna fick kraft att berätta om vem Jesus är och vad han gjort. Från att ha varit rädda och bokstavligen instängda blev de frimodiga och kunde öppna sig för dem som lyssnade på dem. Det var ett under i sig. För det var ju inte så, att de tog sig själva i kragen och allmänt försökte muntra upp varandra. Den heliga Anden gav dem kraft genom att påminna dem om vad Jesus hade sagt till dem: Jag är med er alla dagar!

Men ett större under var det nog att alla som hörde dem tala förstod vad de sa. Poängen i berättelsen är troligen inte att man ska fokusera på vad som hände med lärjungarna, utan på vad som hände med lyssnarna. När budskapet om Jesus nådde deras öron kunde de till sin förvåning konstatera att oberoende varifrån åhörarna kom så förstod de vad som sades. "Vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds stora gärningar!"

Vi hör dem tala på vårt eget språk – det är pingst-

12.6.2011

Vi firar pingstdagen. Temat är "Den upphöjde Herren".

Läs din Bibel

To 9.6 Apg 1:12 – 26, Fil 2:12 – 18
Fr 10.6 Joh 19:25 – 27, Fil 2:19 – 30
Lö 11.6 Sak 4:1 – 14, Fil 3:1 – 11.
Sö 12.6 Jer 31:31 – 34, Apg 2:1 – 13, Joh 14:15 – 21.
Mån 13.6 1 Mos 1:11 – 19, Matt 16:13 – 19.
Ti 14.6 Apg 4:23 – 31, Fil 3:12 – 21.
On 15.6 Apg 8:12 – 25, Fil 4:1 – 9.
To 16.6 Apg 11:1 – 18, Fil 4:10 – 23.

Psalmsförslag

116, 117, 114:1 – 2, 437, 119 (N), 115:4.
Psalmerna är valda av Tor Lindgård.

Dagens bön

Kom, heliga Ande,
med din stormvind.

Överraska oss i vårt trygga och invanda liv.
Kom, heliga Ande,
med din heliga kärleksbris.
Kom, heliga Ande,
med din energi.
Väck i oss en hunger
efter sanning och rättfärdighet.
I Jesu Kristi namn.

Mera om helgen

Den judiska pingsten var ursprungligen en skördefest som firades femtio dagar efter påsk. I många språk härleds pingstens namn från grekiskans pentekoste (den femtionde), "pentecostal church" står i världsvid mening för vår pingstkyrka.
Den kristna pingsten handlar om hur den heliga Anden utgöts och kallas också kyrkans födelsedag. På pingstdagen förrättades de allra första kristna dopen och under den tidiga kyrkans tid var pingsten den andra stora dophögtiden, näst efter påsken.

Dagens liturgiska färg är röd. På altaret står sex ljus. Kollekten är fri.

dagens utmaning till lärjungar av vår tid. Hur ska vi göra för att så att säga över-

sätta det tidlösa budskapet som Jesus förkunnade i en bestämd tid, så att det sam-

tidigt är meningsfullt för oss som lever här och nu? Den frågan kan vi inte

överlåta enbart åt prästerna och tänka att det får de ta hand om. Visst, det är bra med utbildning och kunskaper i teologiska ämnen, det behövs utan vidare. Men när det gäller att förmedla kristen tro i nutiden så har vi alla ett ansvar och en uppgift.

Det meningsfulla med kristen tro behöver bli uppenbart i mötet med våra medmänniskor. Vad säger vi till en människa som tappat modet? Vad säger vi till sörjande människor? Hur bemöter vi någon som behöver ny kraft eller praktisk hjälp? Hur delar vi lyckan med någon som är upp över öronen glad?

Om lyssnarna av idag kan uppfatta något av hälsningen som Jesus gav åt sina lyssnare så har den heliga Anden varit på plats. "Känn ingen oro och tappa inte modet!" I en utsträckt hand, i ett uppmuntran- de ord eller i en vardaglig, men behövlig, handling är den livgivande Anden närvarande. Anden finns där förlåtelsen finns och där man berättar om Guds stora gärningar. Anden är säkert närvarande när vi, åtminstone för en stund, kan lita på Gud och hans möjligheter.

Bo-Göran Åstrand är kyrkoherde i Jakobstads församling

Grattis, ecclesia militans!

Åter en gång står en stor kristen högtid för dörren, pingsten. Rubriken hänvisar till att pingsten ibland kallas kyrkans födelsedag. Guds församling är dock tillsviðare i ett stridande tillstånd och kommer så att förbli här nere. Därför innehåller pingstpsalmerna ofta en bön till den heliga Anden om kraft i frestelser och strider.

När den sista födelsedagen firas vet vi inte, men en dag ska striden förbytas i seger och den kämpande

kyrkan blir för evigt den triumferande kyrkan, *ecclesia triumphans*. Detta trots att förföljelser och många angrepp dagligen hotar att dämpa jubelropen.

Julen och påsken föregås av tydliga förberedelser medan pingsten lätt riskerar att hamna i skymundan, också vad gäller musikförberedelserna. På flera håll uppmärksammas pingsten genom att pingstmöten ordnas just den här helgen. Det är säkert heller ingen tillfällig-

het att några av de äldsta psalmerna i vår psalmbok är förknippade just med de här tre stora kristna högtiderna. En sådan anrik hymn är pingstpsalmen nr 106. Psalmen är ursprungligen känd som *Veni Creator Spiritus* på latin, samt senare på tyska som *Komm, Gott Schöpfer, Heiliger Geist* genom M. Luthers översättning. Det är inget större problem att hitta tonsättningar baserade på denna koral – orgelverk av J.S. Bach, J.G. Walt-

her, J. Pachelbel, S. Scheidt eller F.W. Zachow kan gott användas i festgudstjänsten på pingstdagen. En annan koral som tonsättare ofta använt sig av är nr 108 i psalmboken, *Komm, Heiliger Geist, Herre Gott*. Alla ovan nämnda tonsättare har också brukat den här koralen. Även omfattningar byggda på de här koralerna har bevarats för eftervärlden av tonsättare som Franz Tunder, Heinrich Scheidemann, Nico-

laus Hasse samt förstas J.S. Bach och kunde gärna framföras oftare.

Christian Ahlskog är kantor i Karleby svenska församling

Helgens texter

Första läsningen

Jer 31:31 – 34

Det skall komma en tid, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israel och med Juda, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder när jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egypten, det förbund med

mig som de bröt, fastän jag var deras herre, säger Herren. Nej, detta är det förbund jag skall sluta med Israel när tiden är inne, säger Herren: Jag skall lägga min lag i deras bröst och skriva den i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. De skall inte längre behöva undervisa varandra och säga: "Lär känna Herren", ty de skall alla känna mig, från den minste till den störste, säger Herren. Jag skall förlåta dem deras skuld, och deras synd skall jag inte längre minnas.

Andra läsningen

Apg 2:1 – 13

Evangelium

Joh 14:15 – 21

Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud. Jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid: sanningens ande. Världen kan inte ta emot den, eftersom världen inte ser den och inte känner den. Men ni känner den, efter-

som den är kvar hos er och kommer att vara i er. Jag skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er. Ännu en kort tid, sedan ser världen mig inte längre, men ni skall se mig, eftersom jag lever och ni kommer att leva. Den dagen skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er. Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom."

Margita Andersson

”Jag är inte här förgäves.”

- Har två vuxna söner.
- Målar, dansar hemma, yogar och broderar på fritiden.
- Börjar dagen med ett leende, en god frukost och Herrens bön.

Erika Rönngård

Hon bytte S:t Petersburg mot Åland. Samtidigt hittade hon ett sammanhang och ett nytt favoritspråk.

Margarita Andersson hade levt hela sitt liv i S:t Petersburg – ända tills en ålänning kom i hennes väg. I dag är hon bosatt på Åland sedan två år tillbaka, och trots att hon inte längre lever tillsammans med mannen som tog henne dit är hon fast besluten att stanna kvar.

– Här på Åland har jag börjat ett nytt liv. Åland är mitt hemland nu, och här har jag min kyrka. Jag måste förstås besöka Ryssland ibland, men där finns så mycket aggressivitet.

Ålänningarna beskriver hon som ett musikaliskt och snällt folk.

– Jag känner ibland att det är paradoxalt att jag kan prata med ryssar utan att de förstår mig – men ålänningarna förstår mig.

Att hon tagit till sig det åländska syns också på ett av de tre kors hon bär i en halskedja. Korset i åländsk granit delar utrymme med ett kors från dopet i Ryssland och ett kors från konfirmationen på Åland.

Hon konfirmerades på påsknatten i Sunds kyrka. Sedan hösten har hon deltagit i Sund-Värdö församlings katekumenatgrupp, och hela gruppen var närvarande under hennes konfirmation.

– När prästen välsignade mig och katekumenatgruppen lade sina händer på mitt huvud kändes det som ett fladder av vingar.

Dop samtidigt med sonen

Margarita Andersson gick i den ortodoxa kyrkan när hon var barn. Därefter följde en lång period utan kontakt med kyrkan.

– Som barn förstod jag aldrig vad prästerna i den ortodoxa kyrkan berättade, och senare levde jag i många år utan att ens äga en Bibel.

I samband med att hennes båda söner gick i den lutherska kyrkans bibelskola för barn i slutet av 1980-talet började hon själv gå i den lutherska kyrkan. Döpt blev hon först i samband med den äldsta sonens dop.

Hon är kritisk till den försäljningsverksamhet som numera ofta pågår i de ryska ortodoxa kyrkorna.

– I Ryssland säljer man böcker och souvenirer i kyrkan, men det går inte att ha business i kyrkan. Jesus var också arg när man

Trots att svenskan är ett nytt språk för Margarita Andersson upplever hon ibland att ålänningarna förstår henne bättre än hennes egna landsmän.

På Åland fann hon både hem och kyrka

bedrev handel i kyrkan. Jag vill ha lugn och ro och musik i kyrkan.

Samtidigt finns det också sådant hon saknar, bland annat den ortodoxa seden att alltid ge nattvard också till barnen.

– Jag saknar det, även om jag förstår att man måste bli vuxen och lära sig mer om Jesus innan man tar emot nattvarden. Barn kan inte förstå det på samma sätt. Jag tog det som en självklarhet tidigare och funderade inte så mycket över det, men nu har jag tänkt om.

Sedan hon flyttade till Åland har hon hunnit besöka många av de åländska kyrkorna. Speciellt kom-

mer hon ihåg en utomhusgudstjänst som hölls när hennes äldsta son var på besök. Den blev hen-

”
Då är det oftast ingen annan i bassängen – det är bara jag och Gud.

nes första erfarenhet av en gudstjänst ute i det fria.

– Det var spännande att uppleva en gudstjänst ute, men också fint. Jesus talade också till Gud i naturen.

På Åland har hon tid och möjlighet att gå i kyrkan och den möjligheten vill hon ta vara på.

– Många säger att de inte behöver Gud. Jag tycker att det är bra att gå till kyrkan en timme i veckan och träffa Kristi folk. Vi måste prata med Gud – det är vår enda räddning.

Mångsysslare i S:t Petersburg

Under tiden i S:t Petersburg hann Andersson vara en mångsysslare i arbetslivet.

– Jag var fotograf i många år, men gav också klassisk massage, mest till familj och vänner.

Varje sommar när hon

hade semester från fotografjobbet arbetade hon som barnvakt på sommarläger. Däremellan hann hon också med städ- och diskjobb.

– När perestrojkan kom blev det svårare. Plötsligt fanns det bara ströjobb. Jag hade två barn att ta hand om, men var utan arbete.

Småningom fick hon gå en spårvagnsförarutbildning, och körde därefter spårvagn i tolv år.

– Jag hade min kamera med mig hela tiden, och ibland hann jag ta foton.

Sedan hon flyttat till Åland har hon skaffat sin första digitalkamera. Naturligtvis hör till favoriterna, men hon fotograferar

också siameskatten Mio, som hon tagit med sig från S:t Petersburg.

– Jag går på promenad med Mio i koppel varje dag. Min granne skrattar när hon ser det, men jag tycker att det bara är bra om folk får anledning att skratta. Ett gott skratt förlänger livet!

Sjunger Halleluja i bassängen

Margarita Andersson säger att hon upplevt många svårigheter i Ryssland. Två av hennes nära vänner har dött, och hennes yngste son lider av sviterna från ett överfall för sju år sedan.

– Han har svår huvudvärk och har blivit autistisk efter händelsen. Han har svårt att sova, och ibland glömmer han bort att jag är hans mamma. Det är väldigt svårt för mig.

Hon berättar att många människor har förundrat sig över att hon trots sonens skador ändå kan vara så glad.

– Jag brukar svara dem att han är min son, och att han trots allt lever.

Andersson firade nyligen sin 50-årsdag, men säger att hon vissa dagar upplever sig som mycket äldre eller mycket yngre än så.

– Ibland känner jag mig som en ung flicka, till exempel när jag cyklar, eller när jag går till idrottscentret för att simma.

Hon tycker om att simma tidigt på morgonen, gärna så tidigt som klockan sex.

– Då är det oftast ingen annan i bassängen – det är bara jag och Gud. Då kan jag sjunga Halleluja i bassängen!

Margarita Andersson jobbar på chipsfabriken, dels som lokalvärdare och dels i chipsproduktionen.

– På jobbet kan man använda hörselskydd med inbyggd radio, och jag lyssnar på svensk musik och svensk radio.

Hon beklagar att det inte sänds radioprogram för barn hela tiden, och berättar att hon brukar låna svenska barnböcker från biblioteket. Bibeln har hon också börjat läsa på svenska.

– Det är både svårt och intressant att jobba med att hitta in i Bibeln på svenska.

Svenskan kallar hon för sitt favoritspråk, även om det nya språket fortfarande begränsar hennes uttrycksförmåga. Det händer att hon ges tillfälle att prata ryska även på Åland, i synnerhet under turistsäsongen.

– Jag vill fortsätta att tala och studera svenska, och jag hoppas också kunna lära mig finska. Egentligen vill jag inte prata ryska.

Detta hyvä jeng, på keikka igen

Rolf af Hällström

Rubriken ovan är ett språkligt miasm av värsta slag men har sin förklaring. Slogan är hämtad från Sjundeå församling, från tiden då den odelade församlingen upprepade gånger tog beslut om att inte delas på språklig grund. Med sin slogan ville församlingen visa att det går utmärkt att arbeta trots att de kyrkliga regelverken sa annat och domkapitlet ivrigt förspådde en delning.

Sedan dess har Sjundeå församling delats på språklig grund och domkapitlet fått en "överrock" i form av ett stiftsfullmäktige.

Stiftsfullmäktiges senaste sammanträde har inte synt i spalterna. Vid mötet förra veckan gick mesta tiden till att prata om kyrkans två "klassiker": Vad göra med kvinnoprästmotståndet och dess efterföljare, hur kyrkan ska förhålla sig till registrerat partnerskap.

För medierna är det obegripligt att Borgå stifts beslutande organ ger lejonparten av sin tid till såna här "evighetsdiskussioner". Att det n:te försöket att öppna prästdörren för teologer med fel åsikter och kvittera det med en kläm om att intressera fler män för prästyrket låter i mediala öron som ett "god morgon, yxskäft" och är det också – om ser på saken i ett politiskt perspektiv.

Mendet som medierna inte begriper kan teatern förklara. Kansallisteateris uppsättning *Kristi brud* handlar inte om morddramat i Knutby pingstförsamling. I teologin står *Kristi brud* står för den kristna församlingen. I den religiösa föreställningsvärlden beskrivs relationen mellan Gud och församling i termer av äktenskapsrelationen mellan man och kvinna.

Det här är en megame-

Jan Lindström

tafor i den kristna religionen som inte går att rubba så där bara, säger pjäsförfattaren Heini Junkkaala som själv är uppvuxen i en väckelserörelse, lever i ett registrerat partnerskap och är väl insatt i problematiken både personligt och teologiskt.

”
Det som går på det personliga planet är förstås betydligt mera krävande på ett kyrkligt plan.

Junkkaalas pjäs stiliserar upp de låsta positionerna i dagens kyrka. En konservativ falang där de mest aktiva bildar sina egna gudstjänstgemenskaper utanför kyrkan och en liberal falang där aktivisterna helst skulle skyffla ut allt vad konservatism heter.

De två teologiska huvudpersonerna kommer under pjäsens gång fram till ett

möte som får dem att se på problemen med den andras ögon. Varför måste jag slänga ut alla de konservativa prästerna som inte kan acceptera kvinnliga präster? Och den konservativa prästen frågar sig vad hätskheten mot kyrkan hos hans unga anhängare bygger på?

Hurska hur kyrkan leva när det finns grupper som står för åsikter som i praktiken är omöjliga att skriva ihop sig om? Och när den kyrkliga byråkratins möjligheter bevisligen är uttömda?

Det går om man möter varann och respekterare varann trots de stora olikheterna, hävdar Junkkaala. Hennes budskap kunde formuleras att det går att leva i en konflikt och dessutom leva ganska bra.

Det är den diskussionen som stiftsfullmäktige förde förra veckan. Utan att komma fram till så mycket annat än att man har respekt för varann.

Det som går på det personliga planet är förstås betydligt mera krävande på ett kyrkligt plan. En travestering på det kända yttrandefrihetsuttrycket

kunde bli "jag avskyr hur du tolkar din tro men respekterar din rätt att tillhöra samma kyrka som jag". Då gör man det verkligen inte enkelt för sig.

En sådan inställning möter ingen förståelse bland aktivister ute på flyglarna. I pjäsen låter Junkkaala homoaktivisterna indirekt utföra det smutsiga jobbet, det som indirekt leder till att landets första kvinnliga biskop förlorar livet. Utan blod finns ingen försoning, står det i skrifterna. Det är en obehaglig sanning, vet också dagens medier.

Tar man som stiftsfullmäktige tid på sig och följer "Junkkaalas princip" om att man måste möta varann trots oöverkomliga motsättningar gör man det inte lätt för sig. Ett sådant stift blir handikappat och delvis också handlingsförlamat när det gäller att bevaka strategiska stiftsintressen.

Så det kommer att ta tid innan stiftet gemensamt och trovärdigt som "detta hyvä jeng" kan vara ute "på keikka igen". Dessutom till ett pris som ingen kan beräkna i dag.

Klipplet

Ibland känns det som om en åldring, eller en åldrande människa vore en belastning för samhället. Man gör upp statistik över hur många åldringar vi har om tio eller tjugo år. Trots detta har det alltid funnits åldringar, och i dagens värld är åldringarna mer självgående och deltar mera.

Åldringar har samma behov som vem som helst. De har bekymmer, vill dela med sig av glädjeämnen, de vill diskutera om döden, om andliga ting. Vem möter dem i deras själslöd?

(...) Frågan "Vågar jag åldras?" kan vara berättigad. Vem vårdar mig då jag inte längre orkar ta hand om mig

själv? En nedskärning av institutionsplatserna sker ständigt och vården i hemmet ökar. Det är å ena sidan bra, å andra sidan en dålig sak. Ett hem är alltid ett hem, men om jag befinner mig där största delen av dagen, känns det då bra. Finns det i min närhet människor som bryr sig om alla mina behov?

Tella Puotinniemi,
krönika i Krigsropet 6-7/2011

Vad roligt att se så många barn i kyrkan i dag! Men i dag säger vi inte det där ordet som börjar på G. Så ser upp- lägget ut för skolavslutning i kyrkan, om det sköts enligt reglerna. Ett upp-

lägg som faller på sin egen orimlighet. Vilket inte hindrar att det fortfarande är populärt. (...)

Om skolan gärna vill hålla till i kyrkan, får församlingen bestämma sig. Ställer kyrkan upp på att upplåta lokal och låta en präst stå och säga att "sommaren är fin, att alla människor har lika värde oavsett betyg och att vi ska tycka om varandra?" Citatet är från en debattartikel av biskop Ragnar Persenius, men alla vi som har hört ett antal äkta sekulära kyrkavslutningspredikningar kan intyga att det är precis så här det brukar låta.

Brita Häll
på ledarplats i Kyrkans Tidning 1.6

Inkast

Björn Vikström
är biskop i Borgå stift

Frihetens tid

Den här tiden på året blir jag alltid avundsjuk. Skolavslutningsgudstjänsterna hör visserligen till årets höjdpunkt. Sällan eller aldrig är kyrkan fylld av så mycket lättnad och glad förväntan. Men det är just det som gör mig avundsjuk.

Jag missunnar inte vare sig lärarna eller eleverna deras sommarlov, tvärtom. Vardagen i skolorna är intensiv. Det krävs otroligt mycket kraft och tålmod att dagligen undervisa, fostra och leda. Varje lektion är läraren tvungen att sätta sig själv i blöt och auktoriteten prövas. Också för eleverna är skoldagen utmanande. Förutom själva skolarbetet och läxorna kräver det dagliga umgänget med de andra eleverna ständiga kraftansträngningar.

Sommarlovet är alltså välförtjänt. Men det är själva upplevelsen av befrielse som jag längtar efter för egen del. Känslan av att ett helt sommarlov ligger framför med lediga dagar och med kvällar utan förberedelser eller läxor. Bland tonåringarna finns det naturligtvis många som sommarjobbar, men det utgör ändå ett avbrott i vardagen som man själv har valt.

Tänk om varje söndagsgudstjänst skulle kunna förmedla någonting av samma befrielse som en skolavslutningsgudstjänst?! Tänk om den vanliga gudstjänstbesökaren skulle öppna kyrkdörren med en stark längtan efter att få lämna krav, misslyckanden och prestationer bakom sig, och efteråt gå ut med en förvissning om att en ny vecka ligger framför full av spännande möjligheter.

Befrielsen står i centrum för vår kristna tro. Befrielse från samvetets anklagelser, från kravet på att vara perfekt. Befrielse från den skuld som vår självskhet och likgiltighet skapar.

Men befrielse till vad? Det känns som om det är lättare att säga vad Gud vill befria oss från, än vad vi blir befriade till. Ett liv i frihet är inte ett liv utan krav och förväntningar. Vi kan inte leva tillsammans utan att hela tiden vara föremål för förväntningar och ansvar av olika slag. Bekymmerslösheten som vi är kallade till som Guds barn blir aldrig total.

Jag tror ändå att en kristen människas frihet är barnets frihet. Vi ska göra vad vi kan för våra medmänniskor och för vår värld, men det yttersta ansvaret ligger i Guds hand. Jag måste inte vara perfekt. Ändå är jag älskad.

Kyrkpressen

tfn (09) 612 615 49 • redaktionen@kyrkpressen.fi

Chefredaktör och ansv. utgivare

May Wikström
tfn (09) 612 615 33, 040 153 0313
chefred@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors

Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138
e-post redaktionen@kyrkpressen.fi
Bank Sampo 800012-00105840

Redaktion i Österbotten

Norrmalmgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Utges av Fontana Media Ab

Redaktörer

(e-post namn@kyrkpressen.fi)
Rolf af Hällström,
tfn (09) 612 615 53
Christa Mickelsson,
tfn (09) 612 615 57
Johan Sandberg (Österbotten),
gsm 050 585 6460
Sofia Torvalds, tfn (09) 612 615 54
Marina Wiik, tfn (09) 612 615 52
Nina Österholm, tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör

webred@kyrkpressen.fi

Layout

Jaagon Ab, tfn (09) 44 84 86
Tryckt hos KSF Media Ab,
Vanda 2011

Annonsinfo Annonsredaktör Marianne Tanttinen, tfn (09) 612 615 50, annons@kyrkpressen.fi. Pris 2,05 €/spmm (sv 1,65 €/spmm). Radannonser 4,50 €/rad inkl. moms. Familjeannonser 1 €/spmm inkl. moms. Moms 22 % tillkommer på övriga priser. Kyrkpressen utkommer normalt på torsdag och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före. Se mediekortet på www.kyrkpressen.fi för mera detaljer.

Annonsförsäljning (e-post namn@kyrkpressen.fi)

Tom Kytöpuuro, gsm 041 447 5725
Björn Sten, gsm 0400 012 390
Leif Westerling, gsm 050 329 4444, fax (09) 278 4138
Jonny Åstrand, tfn (06) 347 0608, gsm 0500 924 528, fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, fax (09) 278 4138, prenumeration@kyrkpressen.fi. Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss. Prenumerationspriser Finland & Norden 58,50 € (halvår 35 €). Utlandet 71,50 €.

Christa Mickelsson

Stiftsfullmäktige uppmanar domkapitlet:

Locka fler män till teologiska studier

Erika Rönngård

Stiftsfullmäktige diskuterade ett initiativ om att ge rum för teologer som inte accepterar kvinnor i prästtjänst.

Diskussionen ledde till en uppmanande kläm riktad till domkapitlet. Initiativet lyfte fram behovet av att ge plats också för studerande med den så kallade traditionella ämbetssynen. Enligt initiativet borde man dels låta dessa studerande prästviga sig, dels utreda möjligheten att erbjuda dem andra tjänster inom kyrkan.

– Det var en god diskussion. Den var inte hetsig, men den visade på att vi inte har kommit på något sätt att gå vidare än. Vi har insett att vi inte kommer att kunna enas, men frågan är hur vi ska kunna leva med det, säger **Monica Aaltonen**, lekmannaledamot från Västaboland.

Johan Westerlund, prästledamot och kyrkoherde i Pojo, berömda andan i diskussionen.

– Vi har i alla fall tagit ett steg framåt, och det är bättre att ta ett steg än att stå stilla. Jag tror inte att vi har förvärrat situationen, säger Westerlund.

Han tycker inte att det är ett problem att stiftsfullmäktige ägnat flera timmar åt att diskutera det här ärendet.

– Nu hade vi den tiden, så det var ingen fara. Jag tycker att det var ett modigt drag att lämna in initiativet, med tanke på att det var ganska uppenbart att det inte skulle gå igenom.

Inte på bekostnad av kvinnorna

Det inlämnade initiativet förföll, men en kläm fogades till protokollet. Enligt den uppmanas domkapitlet att "fästa särskild uppmärksamhet vid att uppmuntra män till studier för kyrkliga yrken och till arbete in Finland evangelisk-lutherska kyrka".

– I mina ögon saknar klämman betydelse för den här frågan, även om den förstås kan föra något positivt med sig på sikt. Diskussionen var viktigare än klämman, menar Westerlund.

Domkapitlets notarie **Clas Abrahamsson** kan ännu inte uttala sig om hur domkapitlet ska gå till väga för att följa uppmaningen.

– Jag vet inte vad det här skulle betyda i praktiken. Det får åtminstone inte ske på bekostnad av kvinnorna – vi har absolut inte råd att förlora någon av de kvinnor som söker sig till kyrkliga yrken.

Han påminner om att det redan är ett centralt mål i domkapitlets verksamhet att rekrytera framtida anställda till kyrkliga yrken, men att den rekryteringen gäller både män och kvinnor.

– Det är också lite för tidigt att säga hur vi ska följa

– Vi har insett att vi inte kommer att enas, säger Monica Aaltonen om diskussionen i stiftsfullmäktige.

uppmaningen i och med att protokollet inte ens är undertecknat och färdigt än.

Svårt att påverka

Monica Aaltonen tycker att klämman var väldigt viktig.

– Jag tycker att man behöver uppmuntra män att söka sig till kyrkliga yrken. Redan i dag är en stor andel av prästerna kvinnor. Det kantraras liksom över, och då blir verksamheten väldigt kvinnobetonad. Domkapitlet borde också arbeta på att se vad de kan erbjuda de män som upplever att de inte kan prästvigas på grund av sin ämbetssyn.

Att påverka könsfördelningen bland sökande till specifika utbildningar och branscher görs inte i en handvändning. **Gerd Kummel-Kunnas** har jobbat med projekt som handlar om könssegregation inom utbildningen, och säger

Johan Westerlund tycker att initiativet om att ge de manliga teologerna med traditionell ämbetssyn mera livsrum var ett modigt drag.

att det är svårt att påverka könsfördelningen.

– Man kan förstås skapa en reklamkampanj, men det finns inga belägg för att en sådan åtgärd skulle ha någon effekt på längre sikt. Samtidigt behöver man också fråga sig vilken signal man vill ge, och hur en kampanj för att locka män till kyrkligt arbete kommer att uppfattas.

Kummel-Kunnas tycker att frågan är fel ställd om man enbart inriktar sig på att öka männens intresse för arbete inom kyrkan.

– Det är inte bara mäns ointresse för att arbeta inom kyrkan som är ett problem, utan snarare det att vi behöver fler människor överlag som ser kyrkan som en möjlig arbetsplats.

Initiativet hade lämnats in av fullmäktigeledamöterna **Hans Snellman**, **Max-Olav Lassila**, **Ulf Emeleus** och **Stig-Olof Fernström**.

Ekonomi stoppar krematoriet i Karleby

Det ekonomiska läget gör att Karleby kyrkliga samfällighet skjuter upp det planerade krematoriet.

Efter tre omröstningar beslöt det gemensamma kyrkofullmäktige senaste vecka att i stället köpa krematorietjänsterna från annan ort, till exempel i Seinäjoki. Beslutet innebär att endast oundvikliga reparationsarbeten görs på Marie begravningskapell.

Trots beslutet är krematorieplanerna i Karleby inte begrävda för all framtid. När samfällighetens ekonomi är i balans utvärderas köptjänsterna och man tar på nytt ställning till ett eget krematorium.

– Min bedömning är att projektet inte begravts, så pass starkt understöd har det, säger fullmäktiges ordförande **Aimo Maijala** i Keskipohjanmaa.

Krematoriet har diskuterats i Karleby i snart tjugo år. (JS)

Träkyrka tändes på i Tervakoski

Församlingen i Janakkala kom undan med blotta förskräckelsen då Tervakoski träkyrka, byggd 1936, tändes på natten till lördagen.

Räddningscentralen fick via kyrkans brandvarnare meddelandet om branden 4.59 på morgonen. Det var ett av kyrkans fönster som hade tänts på, men brandkåren stoppade lågorna innan de hann sprida sig till resten av kyrkan. Enligt brandkåren kunde utgången ha varit annan om de hade kommit tio minuter senare, skriver Iltalehti.

Kyrkans säkerhetskamera har fångat en mörklädd person i huva, på väg bort från platsen, på band. Personen misstänks nu för mordbrand. (CM)

Salmi understryker läran och ordningen

Samuel Salmi.

Biskop **Samuel Salmi** i Uleåborg understryker att man inte får avvika från kyrkans ordning och lära i skriftskolundervisningen.

Anledningen till uttalandet är att en präst i Torneå använt fördömande språk mot homosexuella, kvinnliga präster och laestadianer i undervisningen.

– Att man håller sig till kyrkans lära och ordning innebär

bland annat att prästen måste undervisa om kvinnliga präster i enlighet med läran, säger Salmi. Undervisningen får inte innehålla angrepp på kön eller väckelserörelser.

Föräldrarna till ungdomarna reagerade på språkbruket. Prästen har bett om ursäkt. Alla parter anser nu saken vara utagerad. (JS)

60 får sommarjobb i Ingå församling

Sextio skolungdomar får i år sommarjobb i Ingå församling. Ungdomarna jobbar på barnläger och skriftskolläger, i vägkyrkan, dessutom inom fastighetsskötseln och på gravgårdarna. Ifall tillstånd fås för ett sommarcafé i prästgården, anställs ungdomar också till caféet.

Att ge ungdomarna sommarjobb är en tradition och liksom tidigare somrar har församlingen prioriterat Ingå ungdomar. Församlingen har också strävat till att sysselsätta alla som genomgått hjälpledarutbildningen. (JS)

Stiftet fick tio nya diakoner

Tio diakoner vigdes och två ungdomsarbetsledare välsignades i Borgå domkyrka förra torsdagen.

De nya diakonerna är, nedre raden från vänster: Patrica Strömbäck, Sofie Bjurbäck, Maria Wallin och Annica Smeds. Johanna Lund längst till höger är ungdomsarbetsledare.

Övre raden från vänster: Bea Karlemo, Nina Plogman, Katja Laaksonen, Marianne Eklöv, Eeva Granström och Gunilla Aarnio. Ingela Söderman längst till höger är ungdomsarbetsledare. (CM)

"Jag läser nog ofta tidningen från pärm till pärm"

Läsarkommentar

Vill du jobba på Kyrkpressen?

Kyrkpressen genomgår en förnyelse både innehållsligt och visuellt. I höst hoppas vi erbjuda våra 109 000 prenumeranter en ännu piggare och intressantare upplaga av Svenskfinlands största tidning.

Vi förstärker vår centralredaktion i Helsingfors med en heltidsanställd

REDIGERARE

Den vi söker är både bild- och ordglad med erfarenhet av layout och redaktionellt arbete med textredigering.

Du är genuint intresserad av kyrka och tro och har personlig förankring i kyrkligt liv. Kännedom om Borgå stift är en fördel. Du är en stilistiskt säker skribent med bred allmänbildning.

Ditt arbete kräver också god organisationsförmåga. Kunskaper i Indesign/InCopy, Photoshop och Illustrator är en förutsättning.

Anställningen kan börja 1.9.2011.

Frågor och ansökningar riktas till chefredaktör May Wikström, Mannerheimvägen 16A9, 00100 Helsingfors, tfn 040 1530313, may.wikstrom@kyrkpressen.fi.

Sista ansökningsdag 23.6.

Kyrkpressen täcker hela Svenskfinland och vi söker alerta

FRILANSREPORTRAR

Du har:

- ett gott språk, yrkesutbildning eller journalistisk erfarenhet
- ett brett nätverk i din region och vet vad som är på gång
- kunskap om kyrka och tro

Du både skriver och fotograferar och är genuint intresserad av vanliga människors ovanliga berättelser

Är du intresserad av att skriva för oss, sänd in CV och kontaktuppgifter till nina.osterholm@kyrkpressen.fi.

Kyrkpressen

Kristna möjliga brobyggare mellan judar och muslimer

Skiljelinjen mellan politik och tro är hårfin - men nödvändig

May Wikström

Kan de kristna ta rollen som brobyggare i den segslitna konflikten mellan judar och muslimer i Israel och Palestina?

De kristna - stötesten eller fredsmäklare? Det var temat för ett seminarium inom ramen för Studium Catholicum, där huvudtalaren ärkebiskop och nuntius Giuseppe De Andrea var en av excellenserna som gav sin syn på frågan. Han har själv bott och verkat i regionen i nästan två decennier.

Vill se till individer

- Det finns så mycket hat och så mycket rädsla, och vi hoppas att de två sidorna kan mötas. Jag tycker att det äntligen ser hoppfullt ut. Nu kan bägge parter tala om en tvåstatslösning, säger han.

Samtidigt är han noga med att hänvisa till den katolska kyrkans officiella ståndpunkt - som är att inte blanda sig i politiken utan koncentrera sig på spirituella frågor.

- Vi hävdar rätten att tala om vår tro utan att omvandla den till politiska frågor. I stället vill vi fokusera på personer och på det personliga lidandet i konflikten, säger De Andrea.

I det arbetet kunde de kristna bli brobyggare, anser ärkebiskopen.

- Johannes Paulus II påpekade att bilden av en bro förutsätter fästen på två sidor, det har de kristna. Det är inte trots våra religioner vi kan komma tillsammans utan tack vare dem. De tre monoteistiska religionerna utgår från Guds betydelse, även om vi inte ser honom på samma sätt. Det är en utgångspunkt att starta ifrån.

Imamen Walid Hammoud (mitten) växte upp i interreligiös harmoni i Libanon. Han kommenterade den katolske ärkebiskopens inlägg tillsammans med judiske Rony Smolar (t.v.) och ambassadören Ilari Rantakari (t.h.).

Ärkebiskop Giuseppe De Andrea följer Vatikanens policy, som säger att tro inte ska användas för politiska syften.

Giuseppe De Andrea har sammanlagt bott sjutton år i Gulfstaterna och i Jerusalem.

- Under hela den tiden har jag aldrig blivit förolämpad för min tros skull, ifrågasatt - jovisst - men inte på ett negativt sätt, säger han.

Regionen ger ärr

Skiljelinjen mellan politik och religion är däremot hårfin, vilket såväl de övriga panelisterna och pu-

bliken påpekar. Ett av de tunga inläggen från publiken kommer från Egyptens ambassadör i Finland **Maasoum Marzouk**.

- Visst ska politik och religion hållas isär. Men det finns saker som är orättfärdiga, vilka motiven är, till exempel ockupation. Här borde de tre religionerna judendom, kristendom och islam stå tillsammans för det som är rätt. Precis som **Desmond Tutu** fördömde apartheid, säger han.

Den judiske författaren och journalisten **Rony Smolar** bekänner sin uppgivenhet efter att han som ung och ivrig bodde en tid i regionen.

- Den lämnade många ärr. Det är en region med "så mycket historia och så lite geografi" och bristen på demokrati är stor.

De kristna har inte någon historia av tungt politiskt inflytande och har närmast riskerat att bli måltavlor, som i Irak och Egypten.

- Men jag tror att de i egenskap av både lokala och ändå utomstående kunde spela nyckelrollen

som moderatörer mellan judar och muslimer.

Inte ännu jämlikt

Smolar verkar i likhet med en annan av panelmedlemmarna som fredsambassadör. Hans kollega imamen **Walid Hammoud** är ordförande för de islamska organisationerna i Finland. Han är uppvuxen i Libanon och säger att det då var ett samhälle där religionerna levde sida vid sida. Själv gick han i en kristen skola.

- Det lidande som drabbar judar, araber och kristna i den här konflikten syns i många avseenden. Det är både ekonomiskt, politiskt och socialt - och det är många gånger stort, för både judar och palestinier.

Samtidigt som Walid Hammoud efterlyser jämlikhet i fredssamtalen erkänner han att den inte existerar för alla.

- I delar av världen finns den inte på grund av majoritets-minoritetskonstellationer. Men jag hoppas att vi kommer till en situation när vi kan sitta tillsammans med samma rätt att uttrycka oss.

Tre svenska frikyrkor går samman

Christa Mickelsson

Metodistkyrkan, Missionskyrkan och Baptistsamfundet har beslutat att bilda ett nytt gemensamt samfund i Sverige.

Sammangången är ett resultat av många års samtal och möten. 2009 antog frikyrkorna vid sina årskonferenser avsiktsförklaringar att bilda en ny gemensam kyrka, och under föregående helg bildades den

nya kyrkan i Stockholm, skriver Kyrkans Tidning. Beslutet föregicks av kyrkornas ungdomsförbunds beslut att 2007 bilda en gemensam federation.

De enskilda församlingarna genomförde omröstningar och siffrorna talar sitt tydliga språk. 80,7 procent av Metodistkyrkans årskonferens röstade för en sammanslagning. På Baptistsamfundets årskonferens blev röstsiffrorna 201 för, 17 emot och 8 nedlagda röster. Också på Missionskyrkans kyrkokonferens gav ombuden, enligt tidningen Dagen, ett rungan-

de ja till samgåendet.

- Vi ska förvalta detta och göra allt för att det ska bli så bra som möjligt, säger **Elisabeth Englund**, ordförande i Metodistkyrkan i Sverige, till Dagen.

Trots den stora enigheten kommer några lokala församlingar att bryta sig ut ur Baptisterna som en konsekvens av beslutet.

Equmeniakyrkan?

Det finns än så länge inget förslag på vad det nya samfundet ska heta. Ett förslag är Equmeniakyrkan, men namnfrågan kommer att beredas inför den nya

kyrkans första konferens 2012. Då väljs också kyrkoledaren. Samfundet går nu under arbetsnamnet Gemensam Framtid.

Ann-Sofie Lasell, ordförande för baptistkyrkan i Gävle, har valt till ordförande för det nya samfundet. Tills kyrkoledaren väljs 2012 är hon samfundets ansikte utåt.

- Jag tror att det är en väldigt liten risk att vi kastar bort allt gammalt. Samtidigt måste vi få möjlighet att lämna vissa saker. Vi ska göra bra saker, inte bara fler saker, säger hon till *Gefle Dagblad*.

RADIO OCH TV

Andrum kl. 6.54 med repris 8.54

Fr 10.6 Claus Terlinden, Karis
Lö 11.6 kl. 8.54 Familjeandakt.
Lars Collmar läser ur sin bok
Helga Hund och Nospussaren.
Må 13.6 Henrik Nymlam, Borgå
Ti 14.6 Mia Bäck, Åbo **Ons 15.6**
Ann-Sofi Storbacka, Ekenäs
To 16.6 Catharina Englund, Ja-
kobsstad

Aftonandakt kl 19.20

Fr 10.6 Musikandakt. Anders
Kronlund, Esbo **Lö 11.6 kl. 17.58**
Ett ord inför helgen, Finströms
kyrka **Sö 12.6** Monica Heikel-
Nyberg, Grankullad **Må 13.6**
Deborah Miranda, Helsingfors
Ti 14.6 Kristina Klingeberg,
Karleby **Ons 15.6** Jan Peter
Paul, Helsingfors **To 16.6** Erik
och Kerstin Vikström läser ur
boken Min bön.

Gudstjänst kl 13.03

Sö 12.6 Gudstjänst med Fin-
ström-Geta församling. Predi-
kant: Jon Lindeman.

**Söndag 19..6 kl 13.03
Högmässa från Finska
Missionssällskapets svenska
missionsfest i Borgå.**

Predikan: May Wikström och
Svante Lundgren. Liturg: Mats
Lindgård. Nattvardsassistenter:
Helene Liljeström, Sixten
Ekstrand, Clas Abrahamson,
Karl af Hällström och
Camilla Ekholm. Organist: Rei-
dar Tollander. Körledare: Eric-
Olof Söderström och Jan Hell-
berg. Körer: Borgå kammarkör
och Furahakören. Musik: Corni-
cines Borgoensis. Textläsare:
Mikaela Nylander och Simon
Lampenius. Förebedjare: Ulrika
Lindholm-Nenonen och Gun
Eklom.

LEDIGA TJÄNSTER

Diakonitjänsten i Jomala församling

(heltid) lediganslås att sökas, tillträdesdatum 1.9.2011.
Behörighetskrav enligt biskopsmötets beslut.
Lön enl. kravgrupp 503.

Närmare upplysningar ger khde Roger Syrén, tel. 040-
5137711. Ansökan riktas till Kyrkorådet i Jomala församling,
Godbyv. 445, 22150 Jomala, senast 31.7.2011

Lediga tjänster i stiftet

Kaplanstjänsten i Korsholms svenska församling.
Språkkraven är utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper
i svenska och nöjaktigt förmåga att använda finska i tal och
skrift.

En **kantorstjänst** i Matteus församling.
Behörig är den som avlagt av biskopsmötet godkänd utvid-
gad universitetsexamen eller innehar motsvarande behö-
righet (kyrkans författningssamling nr 108). Språkkraven är
utmärkta muntliga och skriftliga kunskaper i svenska samt
nöjaktigt förmåga att förstå finska.

De som valts till tjänsterna skall uppvisa i straffregister-
lagens 6 § avsett straffregisterutdrag.

Tjänsterna söks hos domkapitlet i Borgå stift senast
30.6.2011 klockan 15.00. Adress: PB 30, 06101 Borgå.

Några platser kvar på vår resa

**ITALIENS PÄRLOR
17 - 24.9 2011**

Vi upplever bland annat Rom, Toscana, Assisi, Sangimigna-
no, Florens, Pisa och Locca, njuter av vackra landskap, god
mat och gott sällskap. Kom med!

Datum: 17 - 24.9 2011, lördag - lördag 8 dagar
Pris: 1365 euro (enkelrumstillägg: 190 euro)

Mera information och anmälningar:

Kalle Sällström, 050-3562 475,
kalle.sallstrom@forsamlingsforbundet.fi.

Researrangör: Församlingsförbundet

Teknisk arrangör: Göran Sundqvist - Travelpartner

**ENEBERGS
BEGRAVNINGSBYRÅ**

Strandg. 2 Mariehamn Tel. 018-19028

**Ett urval av sommarens och
höstens resor...**

Visumfri kryssning till St. Petersburg 18-21.7

- en övernattning i St. Petersburg
- egen buss med på resan!

Göta Kanal och Gamla Linköping 26-29.7

- vi upplever en av de absolut vackraste delarna av
Göta kanal! Anslutningsbuss från södra Finland
Hemliga Resan 2-7.8
- resan för er som gillar överraskningar!

Wien, Budapest och Eger 29.8-5.9

*En resa med smäktande musik och rykande
gulasch!

Alper och sjöar i Schweiz 8-14.9

*Med Glaciärexpressen - världens långsammaste
tågresa.

Slovenien-Kroatien 15-22.9

*4 nätter på samma hotell i underbara Opatija, alla
rum med havsutsikt!

Äventyret börjar hos oss!

INGVES www.ingvesresor.fi
Närpes 020 7434 530
Vasa 020 7434 520

Evighetsmaskin!

Aira Samulin är inbiten
användare av Bioteekkis
Hainrusto + Viher-
simpukka:

"Det knakar inte i lederna
då jag tar två kapslar
om dagen av preparatet,
så det gör jag även
i fortsättningen."

Pröva du också;
hajbrosk
stärker
och grön-
mussla
smörjer!

BIOTEKKI Hainrusto+Viherimpukka

- Innehåller vik-
tiga byggstenar
för lederna
- Ledernas rörlig-
het och spänst
ökar
- Även för lång-
varig användning

Försäljning: hälso- och natur-
kostaffärer samt -avdelningar

BIOTEKKI OY
SUOMEN
Tel. (02) 434 7000 • www.bioteekki.fi

Carl-Gustaf Lilius stiftelses 11e årsutställning
13 - 31 juli 2011
Carl-Gustafs kvinnovärd
Stadshusgalleriet
Rådhusorget 5, 10900 Hangö

Brunberg Oy
Gott med Borgå mått

Mellangatans affär öppen:

vard	10-18
lörd	9-16
sönd 16.5-29.8	12-16

Mellangatan 4, Borgå. Tel. 019-548 4235

Sommaröppet
på Westerby Gård

Café i mysiga stallbutiken,
à la carte i restaurangen
& sköna drömmar
i gårdshotellet.

Varmt välkomna!

Westerby Gård Restaurang och Gårdshotell
Västerbyvägen 95, Ingå (09) 295 2589 mail@westerby.fi www.westerby.fi

**UTE OCH RESER PÅ
RIKS 8:an?**

Ta en paus och sov gott vid
AMIGO BED i ORAVAIS
Spis, kylskåp, kaffekokare, mikro,
TV, internet, WC, dusch, lakan ingår.
Pris: 20€/natt/person.
044-2171813.

Optisk specialaffär

BACKMANS OPTIK
Torggatan 9 Tel. 018-19 226
Mariehamn

NYGÅRDS OPTIK

- Boka tid till oss så får Du se! -
Närpesv. 14, Närpes tel. 06-224 1138
Specialist i ögonsjukdomar
Jaakko Leinonen
Optometrist Marcia Westerback
Optiker Kerstin Westerback
Vi betjänar må-tö 9.30-17.30,
fr 9.30-18.00, lö stängt

Lurens Sommar-teater presenterar 2011
Jim Jacobs' och Warren Caseys succémusikal:

GREASE

WWW.GREASE.FI

Regi: Christian Lindroos
Musikinstudering: Sofia Finnilä Koreografi: Mia Söderström
Dekor: Kjell Widlund Dräkter: Maria Tallberg-Kaunistmäki

Premiär fredagen den 1.7. 2011 kl. 19.00

ÖVRIGA FÖRESTÄLLNINGAR:

söndag	3.7. 16.00	torsdag	14.7. 19.00	onsdag	27.7. 19.00
tisdag	5.7. 19.00	söndag	17.7. 16.00	torsdag	28.7. 19.00
onsdag	6.7. 19.00	tisdag	19.7. 19.00	söndag	31.7. 16.00
torsdag	7.7. 19.00	onsdag	20.7. 19.00	tisdag	2.8. 19.00
söndag	10.7. 14.00	torsdag	21.7. 19.00	onsdag	3.8. 19.00
tisdag	12.7. 19.00	söndag	24.7. 14.00	torsdag	4.8. 19.00
onsdag	13.7. 19.00	tisdag	26.7. 19.00	lördag	6.8. 18.00

Biljetter: ÖNUF:s kansli tel. (019) 532 412
Lurens, från Lovisa centrum 8 km mot Lapträsk • www.lurens.fi
Biljetter: Vuxna: 18,-, barn: 10,-, grupper (minst 20 pers.) 15,-/person

RASEBORGS SOMMARTEATER 2011

**TROLL FRÅN
KARLEN**

av L. Frank Baum
Manus & regi: Bobo Lundén Musik: Teddy Granroth

**ETT MAGISKT MUSIKÄVENTYR
FÖR BÅDE STORA OCH SMÅ
PREMIÄR ons 30.6 kl. 19.00**

to	30.6 19.	lö	9.7 17.	on	20.7 19.	on	27.7 19.
lö	2.7 17.	sö	10.7 17.	to	21.7 19.	to	28.7 19.
sö	3.7 17.	tis	12.7 19.	lö	23.7 17.	sö	31.7 17.
on	6.7 19.	on	13.7 19.	sö	24.7 17.	tis	2.8 19.
to	7.7 19.	to	14.7 19.	tis	26.7 19.	on	3.8 19.

BILJETTER 4 22/12 euro, gruppabatt min. 20 pers.
FÖRKÖP: NetTicket.fi fr. 2.5, Luckan (+exp.avg.)
BOKNING tel. 0600-12550 fr. 2.5 vard. 9-17 (0.66 a/min)
GRUPPER & INFO 019-2415035 vard. 9-16
ARR. Västnyländska Ungdomsringen VNUR

WWW.RASEBORG.ORG/OZ

Lasse Berghagen
★ Show & Allsång ★
Med Thomas Enroths ork och Gästartister

- 19 aug. Borgå Idrottshall KI 19.00
- 20 aug. Stjärnhallen Nykarleby KI 18.00
- 21 aug. Fagerö Folkpark KI 18.00

★ Förköp: Studio Ticket Tel 0700 96525 ★

1	K	2	H	3	N	4	V	5	J	6	C	7	F	8	I	9	M	10	D	11	K	12	R	13	N	14	O		15	Y	16	U	17	B	18	R	
19	N	20	L	21	G			22	H	23	X	24	R	25	A	26	T	27	I	28	P	29	S	30	D	31	M	32	C	33	Z	34	K	35	F	36	V
37	B	38	A			39	N	40	V	41	U	42	K	43	I	44	A	45	R	46	P	47	X	48	J	49	T	50	H	51	A			52	K	53	D
54	C	55	M	56	E	57	O			58	V	59	Y	60	N			61	Z	62	B	63	S	64	V	65	C			66	K	67	A				
68	D	69	G	70	E	71	F	72	R			73	L	74	A	75	P			76	Z	77	M	78	N	79	J			80	C	81	H	82	F	83	N
84	D	85	B	86	V			87	E	88	R	89	P	90	L	91	M	92	U	93	Y	94	H	95	O	96	I	97	V	98	F	99	R	100	P	101	K
102	G	103	Z	104	I			105	S	106	C	107	F	108	A	109	U	110	T	111	R			112	F	113	C	114	H	115	M	116	O	117	F	118	K
119	D	120	J	121	N	122	B			123	S	124	D	125	X			126	Z	127	K	128	A	129	T	130	F	131	T			132	U	133	V	134	G

A Kan inte undvaras	74	51	38	128	25	108	67	44	
B Tölpigt	17	62	85	37	122				
C Ge undervisning	32	65	80	106	54	6	113		
D Djurträning	119	53	30	84	68	124	10		
E Bakom	87	56	70						
F "Bäst var han när han sov, och därför glädes jag att han får sova nu i ro till domedag. Men snarka brukte han, så andra ej fick sova, och att han går igen, det kan jag nästan lova."	130	98	112	35	82	71	117	107	7
G Handelsrutt	102	21	69	134					
H Glansfull	81	22	50	114	2	94			
I Suttit på rygg	8	43	104	27	96				
J Äkte eldvagn	48	79	120	5					
K Angelägen	101	127	1	66	52	118	42	11	34
L Ibland i tand	90	20	73						
M Fläckig kvarts	55	91	31	9	77	115			
N Kluven ellipsoid (nästan)	39	121	3	60	13	78	19	83	
O Återstod som for?	14	95	57	116					
P Utövar despot	89	75	100	46	28				
R "Öppna ditt fönster, ställ själen på glänt, käraste kärestan min! Alla de gryningens tankar jag sänt, det är hos dig de vill in."	72	111	99	88	24	12	45	18	
S Gonade sig	123	29	63	105					
T Forsande	49	129	131	110	26				
U Dröjer	109	16	132	41	92				
V Bores poesi?	36	133	86	4	40	58	64	97	
X Kasta bort	23	47	125						
Y Säg inget	93	59	15						
Z Har det bra	61	126	103	76	33				

Juni-psalmväv

Fyll i de ord som sökes på raderna A-Z. Motsvarande siffra i kombination med radens bokstav finns i rutnfältet upptill. Flytta över bokstäverna så att den första bokstaven på rad A motsvarar A74, den andra A51 o.s.v. Den färdiga texten i rutnfältet bildar en psalmvers. De första bokstäverna i raderna A-Z bildar psalmens namn.

Oftast håller sig Psalmväven till den nya psalmboken, men för att det skall vara klurigt kan det ibland hända att vi använder oss av en äldre version av någon psalm.

Rätt svar på förra psalmväven är psalm 577, vers 4, som börjar med orden Så fräls oss Gud från syndens tvång.

Vinnare i förra Psalmväven är: **Glenn Backlund**, Lappfjärd, **Josefina Ahlvik**, Esbo och **Berith Granström**, Pargas. Gratist! Prisböckerna kommer på posten.

Psalmväven

Vinn
böcker!

Skicka in!

Skicka in din lösning till Kyrkpressen, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors senast 5.7.2011.

Märk kuvertet "Juni-psalmväv". Bland de rätta svaren lottar vi ut tre bokpris. Lycka till!
Nästa psalmväv publiceras i augusti.

Psalm nr och vers i Psalmboken:

som börjar med orden

Namn & adress:

Sömnlösheten kan bli ett hungriigt rovdjur

Sofia Torvalds

Är du en duktig, samvetsgrann person? Under stenåldern skulle du ha varit den som var bäst på att vakta grottan – du upptäckte varje rovdjur i tid. I dag är rovdjuret tankarna på allt som blev ogjort. Och du är den som är sömnlös och alltmer desperat.

I den färskaste boken *Hyvää yötä – apua univaikeuksiin* (God natt – hjälp för sömnsvarigheter) anlägger författarna **Soili Kajaste** och **Juha Markkula** ett evolutionsperspektiv på sömnsvarigheter.

– I tidernas morgon har det varit en säkerhetsfråga att snabbt kunna vakna i fall av fara. Den förmågan blir ett problem då rädsan börjar handla om ångest över att ligga vaken, säger psykolog Soili Kajaste, som har lång erfarenhet av att behandla sömnsvarigheter med hjälp av kognitiv terapi.

Psykiater Juha Markkula, som specialiserat sig på att vårda sömnsvarigheter, säger att allt det som finns att veta om sömnen är en stor ocean.

– Och vi medicinare är som en **Jacques Cousteau** som undersökt bara en del av havsbotten. Den aha-upplevelse de senaste årens forskning gett mig är hur viktig sömnen är för människan. Sömnlöshet kan vara både ett resultat av och en orsak till många sjukdomar.

De morgonpigga styr

För den som snurrar runt i sängen natt efter natt och ser klockan obönhörligt ticka mot morgon känns det inte så roligt att tänka på att sömnlöshet kan leda bland annat till depression, fetma, diabetes och hjärtsjukdomar. Kajaste och Markkula grubblade över om den informationen alls borde finnas med i boken, men tröstar sig med att de tips och övningar boken bjuder kan bidra till lindrad ångest och lägre stressnivåer.

– Och kan man slappna av så är redan mycket vunnit och sjukdomsrisken minskar, säger Kajaste.

Hon punkterar också myten om att vi alla behöver sova åtta timmar per natt.

– Det behöver vi inte. Men vi behöver alla sova så att våra individuella sömnböjor blir tillfredsställda.

Sömnforskarduon konstaterar att vårt samhälle är uppbyggt för de morgonpigga. För grottmänniskorna var det en fördel att en del av gruppen var kvällspigg och orkade vakta grottan sent, medan en annan grupp steg upp tidigt och lätt de kvällspiggiga sova ut.

– I dag ser vi lätt ner på dem som är sömniga om morgnarna. Arbetslivet kräver i allmänhet att man är tidigt på jobb, säger Kajaste.

Den skräckfyllda sömnlösheten

Ungefär en tredjedel av finländarna lider tidvis av sömnsvarigheter, för en av tio är sömnsvarigheterna svåra och långvariga. En femtedel av människorna är "dåliga på att sova" – de har oftast haft svårt med

sömnen redan som barn. Hos dem är sömnlösheten en egenskap som inte behöver vara sammankopplad med livssituationen eller stressnivån.

Den som har svårt att sova söker sig förr eller senare till en läkare. Läkaren ordinerar oftast piller: med förmaningen att de bara får användas tillfälligt. Kajaste och Markkula fördömer inte sömnpillren, inte heller i de fall pillren behövs i många år. Men de tror att sömnsvarigheter inte

enbart ska bekämpas med hjälp av medicin.

– Jag tror inte att sömnsvarigheter alltid kräver proffshjälp, det kan räcka att tillämpa de tekniker man kan lära sig i en bok, menar Kajaste.

I boken *Hyvää yötä* är en av de nya tankarna att personer med sömnsvarigheter kan använda sig av samma kognitiva tekniker som används i behandlingen av depression och ångest: att lugna ner den del av hjärnan som reglerar vår upp-

levelse av rädsla, det vill säga amygdala eller mandelkärnan.

– För många sömnlösa är sömnlösheten en verklig skräckfylld upplevelse, säger Kajaste.

Dygnsrytmen viktig

Bokens poäng är att vi har flyttat ut från grottan för länge sedan, men våra hjärnor gör ingen skillnad på konkreta och inbillade faror. Det gäller alltså att få bukt med tankarna så att inte aktiviteten i mandel-

kärnan skjuter i höjden.

– Ett tips då man ligger vaken är att stryka sig själv över huden, så där som mammor stryker små barn som vaknar och är rädda om natten. Vi lugnar oss när det finns någon nära oss som tar hand om oss, men också då vi ser på oss själva med värme, säger Kajaste.

– Och den som inte vill bli struken kan bli tröstad av ett tio centimeter tjockt duntäcke, tillägger Markkula och poängterar att om den som ligger i sängen intill en inte är en lugn och trygg person hjälper det inte hur mycket han eller hon än gosar med en.

God nattsömn ofta är ett resultat av en bra och aktiv dag.

– På dagen ska livskvaliteten vara god. När huvudet är piggt om dagen finns det något att vila ifrån på kvällen, säger Markkula.

Slappna av

Sömnlösheten har ökat. Våra hjärnor är fortfarande likadana som grottmänniskans, men våra liv ser helt annorlunda ut. Men det finns mycket i vår dagsrytm vi kan påverka.

– Jobbärenden ska skötas på jobbet och hemärenden hemma, säger Kajaste.

Alla av oss är inte lika duktiga på att skjuta upp stressande tankar till morgondagen. De som lider av sömnlöshet har ofta gemensamma personlighetsdrag: de är duktiga personer som alltid vill göra väl ifrån sig.

– Men om man är sådan att man inte kan blockera tankarna på allt som måste göras i morgon kan man åtminstone lära sig att slappna av rent fysiskt, säger Markkula.

Jag andas in att jag är din

Liksom en tredjedel av finländarna lider jag tidvis av sömnproblem. Senast i går kväll rusade min hjärna runt på högvarv och försökte a) planera en diskussion som jag tänkte föra i dag (svårt eftersom man inte vet vad motparten säger), b) planera den här texten (i dag har jag glömt vad jag planerade) och c) tränga bort tankarna på a och b med hjälp av lugnande tankar om att vara trygg.

En av de metoder **Soili Kajaste** och **Juha Markkula** introducerar i kampen mot sömnlöshet är zenmeditation. Tekniken går ut på att koncentrera sig på det man gör just nu. Ska man sova kan man till exempel koncentrera sig på sin andning. En annan viktig bit är att godkänna sig själv som man är, att tro på att man gjort sitt bästa och att det räcker till.

Alla känner kanske inte till att det också finns kristna tekniker för en mer avslappnad livshållning. **Kent Danielsson** från Åland är präst och retreatledare och undervisar i kristen djupmeditation. Den handlar om att vara närvarande i kroppen bortom sina tankar och känslor. Hans tips för den sömnlösa är att ligga i sin säng med händerna på magen.

– Låt andningen komma och gå. Låt tankarna komma och gå. Följ med dina andetag: andas ut och in. Känn dina

andetag rörelser under händerna och be Jesusbönen: *Herre Jesus Kristus, förbarma dig över mig.*

I *Vem ska trösta Knyttet* skrev **Tove Jansson**: "På natten blir det hemska mycket värre än det är." Det känner de flesta av oss sömnlösa igen. Danielsens poängterar att kristen meditation inte handlar om att fly undan sina problem, utan om att få avstånd till dem.

– Man kan inreda ett hem åt sig i nedre våningen, i sin kropp, och då störs man inte fast det pågår en vild fest på övre våningen.

Att leva ett meditativt liv kan betyda en återupptäckt identitet.

– Det betyder att man vågar vila i det som är, det som rinner fram ur en annan källa än man själv. Ur Gudskällan. Det här är en erfarenhet som är central i den kristna tron. Att man sedan också kan sova – det är ett bonus, säger han.

Jag är inte riktigt där än. Författarna Kajaste och Markkula föreslår att den sömnlösa ska föreställa sig att hon är omsluten av en trygg färg, eller att hon vaktas av ett djur eller av någon trygg människa som hon litar på.

Själv ber jag med biskop **Martin Lönnbros** ord, i takt med andningen:

Jag andas ut min ensamhet. Jag andas in att jag är din.

Sofia Torvalds

Johan Sandberg

Återförenade. Familjen Nasir bor sedan februari i år tillsammans i Vasa. John fick inte inresetillstånd i tid för att vara med när Paula födde dottern Ayina i september 2010.

Missionkallet lever hos familjen Nasir

Johan Sandberg

Att åka ut som missionärer ligger på John och Paula Nasirs hjärtan. De vill åka till Johns hemtrakter i Kashmir.

– Där kan jag verka mera kraftfullt än någon annanstans, säger **John Nasir**.

Tills vidare bor familjen i Vasa där de funnit ett andligt hem i Vasaförsamlingarnas internationella arbete.

Paula Nasir hörde om det internationella arbetet i Vasa redan innan hon träffade John. Hon deltog i en engelskspråkig bibelstudiegrupp redan 2006.

– Då hade jag kommit hem efter att ha varit au pair i London. Jag ville fortsätta träffa folk från andra länder och upprätthålla min engelska. Därför var det också lätt att introducera John i det sammanhanget.

Där trivs de också. De träffar även andra åkta par där ena parten är utlänning. Men också en del finländare.

– Människorna är vänliga och de flesta kommer från andra länder, säger John Nasir. Man känner sig inte som en främling där. Men det känns också bra att ha de lokala med, säger John.

– Jag kan inte gå i svensk- eller finskspråkig gudstjänst eftersom jag inte förstår språket. Om jag lär mig språket så kan vi börja gå i de gudstjänsterna.

John Nasir härstammar från Kashmir. Det är ett område mellan Pakistan och Indien som bägge länderna gör anspråk på. Själva har John Nasir sin åsikt klar.

– Kashmir är varken Indien eller Pakistan, säger han. Kashmir är helt anorlunda. Men jag har ett indiskt pass.

Förenat med livsfara

Nu söker familjen ett sätt

att flytta till Kashmir för att bli missionärer. Helt okomplicerat är det inte. Eftersom John är född i en muslimsk familj kan det vara direkt livsfarligt för honom att verka där.

– Tidigare räknade jag mig som ateist, säger han. Men jag var inte tillfredsställd på den tiden. Inom mig kände jag att jag inte kunde vara ateist. Så jag sökte Gud här och där.

Slutligen träffade han en lokal kristen i Kashmir som också varit muslim. Han introducerade John för en katolsk präst. Det var år 2000.

– När jag såg hur de levde insåg jag att jag också ville gå den vägen.

John är medlem av en presbyteriansk kyrka i USA. Dit flydde han 2006 när den vän som lett honom till tro blev skjuten.

– Mördarna sökte egentligen mig, men jag hörde Guds tilltal och förstod att hålla mig undan. Jag tror att min vän också förstod faran, men hans plikt känsla höll honom kvar.

Efter det hjälpte Johns familj honom till USA där han har en syster.

– Min familj hade tagit avstånd från mig eftersom jag blivit kristen. När mitt liv var i fara fick jag ändå hjälp att lämna Kashmir. Men i USA fick jag klara mig på egen hand.

Det blev problem redan vid ankomsten när hans visum ströks och han tvingades söka asyl.

Kashmir förenade paret
Paula Nasir blev intresserad av Kashmir 2007 när hon gjorde sin missionspraktik under Finska Missionsällskapets preliminärutbildning för ungdomar.

– I Nepal träffade jag folk från Kashmir som jag tyckte var intressanta. Det var första gången jag fick upp ögonen för att det fanns ett ställe som hette Kashmir. Före jag träffade John besökte jag Kashmir som turist.

Paret träffades i en Kashmir-grupp på Facebook. När John visade sig vara kristen började Paula ställa frågor.

– Redan före vi träffades var vi mentalt förberedda på att gifta oss. Det bekräftades när Paula kom till USA och vi kunde prata igenom saken. Vi kände att det fanns något mer än vänskap mellan oss. Vi tror både att Gud gör saker på sitt sätt, säger John Nasir.

De träffades första gången online i augusti 2009 och de gifte sig redan på nyårsafton samma år. John hade då fått hjälp av en presbyteriansk kyrka i New Jersey medan han väntade på asylbeslut. Under vistelsen i USA hade hans pass gått ut. Det blev problem att få både utresetillstånd från USA och uppehållstillstånd i Finland. Paula födde paret dotter **Ayina** i september 2010 i Finland, utan Johns närvaro. I januari 2011 fick John äntligen uppehållstillstånd.

Men nu drömmer de om att få återvända till Kashmir. Där är 98,5 procent av befolkningen muslimer. De enda öppna kristna kommer vanligtvis från Indien. Han uppskattar att ett tusental muslimer i Kashmir är döpta till kristen tro. De håller sig under jorden.

– Jag är ändå inte rädd för att återvända. Man måste göra något. Jag vill inte göra några stora uttalanden att jag ska ge mitt liv för Gud, men jag vet att det kan hända. Jag känner ändå till omgivningen och farosituationerna. Det är en extremt liten andel av människorna där som är farliga och de finns inte överallt.

Frågan är nu bara när och hur de ska återvända.

– Vi hoppas kunna göra det 2015. Men vi borde vara knutna till en missionsorganisation som kan stöda och hjälpa oss att fly om det behövs. Det är viktigt för att man ska kunna verka i den miljön, säger de.

Hela världen

Johan Sandberg

Fem procent av befolkningen i Vasa härstammar från andra länder. Tillsammans med huvudstadsregionen ligger Vasa i topp när det gäller andelen utlänningar.

Därför har också Vasa kyrkliga samfällighet satsat på invandrararbetet. Varje söndag utom på sommaren hålls det åtminstone två gudstjänster på antingen engelska eller arabiska, en luthersk och en anglikansk. I bästa fall kan man gå på två engelska eller arabiska gudstjänster

samma söndag. Tiderna är synkroniserade för att inte krocka.

– Till den internationella gudstjänsten i Brändö både sådana som kommer en gång och sådana som kommer varje vecka, säger **Gina Rivera**. Gudstjänsterna har mellan 20 och 40 besökare och nattvardsgudstjänsten över 50. Nattvardsmassa firas en gång i månaden, där emellan firas gudstjänster som leds av lekmän.

Gina Rivera är anställd av samfälligheten att koordinera invandrararbetet i Vasa. Man måste inte vara kristen för att få hjälp av henne.

– Men vi har velat profilera arbetet som andlig verksamhet, endast kyrkorna kan sköta den biten

medan andra är bättre på språkundervisning och annat.

Intresset för kyrkantysk vara stort. Rivera uppskattar att minst åtta procent av dem som regelbundet träffar i arbetet går i kyrkan ibland.

– Ingermanlänningarna gör det nästan mangrant. Prästerna säger att utan dem skulle det knappast finnas gudstjänsterbesökare i kapellet i Korsnäset, säger Rivera.

Invandrarpräster i gudstjänsterna

Två präster som är prästvigda i Kenya och Sudan biträder vid de lutherska gudstjänsterna som hålls på engelska och arabiska. De är inte anställda av för-

John Sandberg

Jordgloben fyller sin plats i Gina Riveras arbetsrum.

finns i Vasa

samlingen och har inte fulla prästrättigheter.

– Biskoparna i Borgå och Lappo stift har tillsammans med församlingarnas kyrkoherdar gjort upp ramar för de utländska prästernas medverkan. Bägge samarbetar med kvinnliga präster, vilket är en förutsättning för att de ska kunna verka i församlingarna i Vasa.

Anglikanerna i Vasa har en diakon som härstammar från England och en präst som härstammar från Sudan som delar på ansvaret för de anglikanska gudstjänsterna.

– Vi har ett gott samarbete med anglikanska kyrkan i den internationella verksamheten.

Arabiska som gudstjänst-

språk behövs för sudanerna. Men en del sudaneser har redan valt den finska högmässan.

– Arabiska är deras främsta gemensamma språk, säger Rivera. Men alla är inte bra på det och kan inte ens läsa arabiska. De har sina stamspråk och det kan hända att makarnas gemensamma språk är arabiska. En del talar engelska men nu är finskan det gemensamma språket för barnen och ungdomarna. Även vuxna väljer att sjunga finska sånger på gudstjänsterna.

Tackar på tio olika språk

Själv har Rivera ibland glädje av den spanska hon lärde sig som missionär i

Venezuela och Colombia, men till vardags talar hon mest engelska.

– Jag skulle behöva kunna ryska, kinesiska, arabiska, franska och lite farsi. Men jag kan säga tack på åtminstone tio språk, säger hon.

Ombedd att räkna upp varifrån invandrarna kommer nämner hon Ghana, Togo, Nigeria, Etiopien, Kenya, Sudan, Rwanda, Namibia, Uganda, Egypten, Kamerun, Brasilien, Mexico, Colombia, Peru, Argentina, Slovakien, Tyskland, Frankrike, England, Irland, Iran, Libanon, Taiwan, Thailand, Kina, Hongkong, Japan, Filippinerna, Vietnam, Indien, Ryssland, Nepal och Pakistan. Med reservation för att hon glömt något land.

Invandrarna är asylsökande, kvotflyktingar, igrermanländska återflyttare, studerande och de som kommit genom äktenskap eller arbete.

En stor grupp är de tvåhundra sudanesiska kvotflyktingarna. De är nästan alla kristna och nästan hälften av dem hör till Vasa finska församling.

– Jag får ibland frågan när vi ska sluta med det integrerande arbetet, säger Gina Rivera. Men det kommer hela tiden nya människor. Det handlar också om att vi finländare ska integrera oss till ett internationellt och mångkulturellt Finland. Det är en stor utmaning, vi tycker ju att det är invandrarna som ska integreras.

slutningar och -julfester?

– Det absolut största problemet ligger hos oss finländare. Den föreståndare eller rektor som länge tyckt att vi ska skipa allt vad Bibel och julevangelium heter i skolan har nu äntligen sett sin chans. Man använder invandrarna som slagträ. Det är skillnad på landets kultur och traditioner och det som hör till den direkta kristendomsundervisningen. Julen och skolavslutningarna handlar om tradition, och det är vi finländare ofta helt blinda för.

Våldet mot invandrare har ökat

Gina Rivera ser att diskrimineringen och våldet mot invandrarna ökat.

– I telefonen kan det låta hur bra som helst men när du kommer på arbetsintervju är platsen plötsligt besatt. Även i ett land som England som haft invandrare från sina kolonier hur länge som helst är de fortfarande invandare som sopar gatorna och städar. Det är smygrasism att ställa så höga krav i en arbetsplatsannons att ingen annan än en infödd finländare fyller kriterierna.

Men hon har personlig erfarenhet också av våldet.

– En gång kom några berusade finländare med sönderslagna ölflaskor mot en grupp sudaneser. Vi var tre personer som samtidigt hoppade på telefonen och ringde polisen. Jag var den enda finländaren i gruppen men de hade ingen respekt för mig, de varken såg eller hörde mig, säger Gina Rivera.

Polisen var där inom tio minuter. Då hade situationen redan lugnat sig då en av sudaneserna, som dessutom bar prästskjorta, lugnt talade finska.

Samtidigt är Gina Rivera medveten om att det inte bara är den ena sidans fel, det förekommer provokationer från bägge sidor.

– Jag tror på nästa generation som vuxit upp tillsammans i dagis. Barnen lägger inte märke till hudfärg. Liksom Jesus var färgblind i den frågan borde vi också bli färgblinda.

Hon tycker att det är viktigt att nämna ordet rasism för polisen de gånger någon råkar ut för verklig rasism. Annars blir inte ordet nedtecknat i anmälan. Det blir diskriminering eller nåt annat lindrigare.

– Man får också se sig själv i spegeln. När blir en rolig vits något som sårar en annan människa?

I framtiden hoppas Rivera att det mångkulturella arbetet blir ett mer vardagligt inslag i församlingarna.

– Det kan innebära att man talar med ett enklare språk för att ta hänsyn till de halvspråkiga. Att man till exempel gör syföreningar och andra grupper öppnare och att man tar hand om främlingar som sitter ensamma på kyrkkaffet.

”
Jag tror på
nästa generation
som vuxit upp
tillsammans
i dagis.

Hur mycket ska vi anpassa oss till invandrarnas kultur?

– Man ska möta varandra och ta det bästa av allt. Ingen kan säga vad det är, det uppstår bara genom mötet.

Hur ser Rivera på diskussionen om att slopa de kristna inslagen vid skolav-

Presentation

Ny tävling för sånger och dikter

Stiftsfullmäktige har instiftat en ny tävling för andliga sånger och dikter. Förslaget kom från fullmäktigeledamoten **Torsten Sandell**, som i sin motive-ring skriver att syftet med tävlingen är att låta dagens människor uttrycka sin tro och sitt tvivel i sång och dikt på vår tids språk. Förhoppningen är att man genom tävlingen ska hitta sånger och dikter som kan inspirera andra människor.

Jan Hellberg, stiftssekreterare för gudstjänstliv och musik, välkomnar den nya tävlingen.

– Vi behöver mera nytt material, och gärna sådant som passar för flera olika åldersgrupper. Det här passar dessutom fint in med tanke på arbetet med ett psalmbokstillägg som ska göras 2012-2014.

Hellberg kommer tillsammans med domkapitlets arbetsgrupp för kyrkomusik att utarbeta tävlingsreglerna och välja jury för respektive tävling. Tävligen kommer att utlysas första gången år 2012, och blir ett återkommande fenomen. Vartannat år gäller den dikter, vartannat år sånger. Enligt förslaget kommer tävlingstiden att infalla under hösten, och vinnaren tillkännages i samband med första advent. (ER)

Bruce Olson på svenska

Den svenska sajten www.rom1017.se lägger från och med början av juni ut inspelningar från missionären **Bruce Olsons** besök i Sverige 1982 och 1984.

Bruce Olson är mest känd för boken *Driven av kärlek*, som kom ut i mitten av 1970-talet och handlar om hans missionsarbete bland motilonerna i Sydamerika.

Olson reste ut till motilonerna som 19-åring, efter att på eget initiativ ha rest till Venezuela. På inspelningarna berättar Olson om hur motilonerna nåddes av evangeliet, men också om sina erfarenheter av att bedriva mission som inte gör våld på befolkningens egen kultur. Olsons undervisning och berättelser är tolkade till svenska. (ER)

Folkopera om häxprocess kritik mot vårt vinstbegär

Marina Wiik

Folkoperan Henrik och häxhammaren utspelar sig på 1600-talet men anknyter till aktuella teman.

Henrik och häxhammaren är det kanske synligaste svenska inslaget under Åbos tid som kulturhuvudstad. Verket, som tituleras folkopera, har under de senaste åren involverat ett hundratal frivilliga och proffs. Premiär blir det i slutet av augusti.

– Verket är en lightversion i en akt som passar också den som aldrig brukar gå på opera. Det finns mycket att känna igen sig i, från enskilda citat till musikalisk influenser, intygar regissören **Dan Henriksson** som också skrivit librettet.

Intrigen baserar sig på ett verkligt rättsfall från 1600-talet men har kryddats med konstnärlig frihet, humor och romantik.

– Huvudpersonen är en ung man som heter Henrik och studerar vid Akademien. Efter att under ledning av sin professor ha studerat arabiska och syriskiska blir han anklagad för svartkonst. Operan handlar om den moralpanik och rädsla som uppstår bland stadsborna.

Inför skrivarbetet fördjupade Henriksson och kompositören **Ulf Långbacka** sig i häxprocessernas historia både i verkligheten och fiktionen. Under processen har de läst bland annat **Arthur Millers** pjäs om McCarthy-erans kommunistförhållande och **Jan Guillous** bok *Häxorernas försvarare*.

– Jag överraskades över hur starkt sammankopplad kyrkan var med staten under medeltiden. Det

Henrik och häxhammaren innehåller drag av folkmusik, jazz och konstmusik. Henrik Katajainen sjunger i operakören och Dan Henriksson svarar för regi och text.

räckte med att någon pekade ut en kvinna som häxa för att staten med utgångspunkt i Mose lag skulle döma henne till döden.

– Logiken känns främmande, det är ju ren shari'at!

Skräckexempel

Henrik och häxhammaren beställdes av Åbo kammarkör, som med Akademiska Orkestern och Brahe Djäknar fungerar som "berättare" och för handlingen framåt. Solistrollerna innehåller av proffs.

Henrik Katajainen är tenor i Brahe Djäknar och sjöng in i kören 2009. Övningarna för *Henrik och häxhammaren* inleddes hösten 2010.

– Jag har tidigare främst sysslat med rockmusik och är ingen operamänniska. När vi fick noterna – sex tjocka häften – kändes det som en stor utmaning.

Han beskriver projektet som ett hopp ut i det okända.

– Musiken är krävande i sig men svårast är det att agera samtidigt som man sjunger. När man ska vara en del av skådespelet hamnar musiken lätt på ett undantag.

Katajainen ser paralleller mellan operans handling och dagens rädsla för islam.

– Operan är ett skräckexempel på vad som kan hända om oförståelse bygger barriärer. Det finns all-

tid någon lagparagraf man kan använda för att motivera övergrepp. Det känns skrämmande att kvinnor förträngts på det sätt som i pjäsen och att sådana övergrepp skett också i modern tid.

Nöjesspektakel

Operans titel anspelar på inkquisitionens instruktionsbok för medeltida häxjägare. Förutom främlingsfientlighet ser Dan Henriksson tron på marknadssekonomi som vår tids motsvarande ondskefulla manual.

– Allt ska mätas i pengar, kortsiktigt vinstbegär blir en dogm. Kommersialiseringen förenklar och styr politiken.

Han hoppas att folkoperan ska få folk att tänka ett steg vidare på vad deras vardagsval kan ha för konsekvenser.

– På 1600-talet sa man: "Moren kommer, slutet är nära." I dag har vi en handfull romer på gatorna och också då får folk panik, vilket syns bland annat i stödet för sannfinländarna.

Han betonar ändå att operans främsta mål är att underhålla, inte att komma med moraliska pek-pinnar.

– *Henrik och häxhammaren* är framför allt en rolig historia. Jag hoppas att slottsmiljön bidrar till att det blir ett litet spektakel som också kan överraska tittarna.

Ostillfredsställelse om Maria Åkerblom

BOK Marias villor – samtal om gott och ont av Agneta von Essen.

I bokutgivningen är det tydligt **Maria Åkerbloms** år i år, och till strömmen av Åkerblom-böcker ansluter sig också **Agneta von Essens Marias villor**, där titeln visar sig ha mer att göra med Åkerblomrörelsens boende än med irrlärorna. Boken hör enligt baksidestexten ihop med författarens två föregående böcker *Gul och blå* och *Svart och vitt*. Den är en fiktiv berättelse som bygger på fakta, där bokens huvudperson Erika, som uppenbarligen

är författaren själv i något fikcionaliserad version, berättar och filosoferar. *Marias villor* tar avstamp i Maria Åkerbloms och anhängarnas liv, med redogörelser för hur de flyttat ner till Helsingfors från Österboten och hur deras bosättning sett ut.

von Essen plockar friskt ur olika källor, och använder sig ofta av citat från andras skrifter om Maria Åkerblom. För läsaren är det här inledningsvis givande, som att bli inbjuden till ett färdigställt och rikligt smörgåsbord. Problemet är att den som får sin nyfi-

kenhet väckt och eventuellt vill läsa vidare inte har någon litteraturförteckning att använda sig av. von Essen slarvar också stundtals med källhänvisningarna, och ibland tillskrivs ett citat enbart författaren, utan omnämnande av verket.

Som en inblick i Maria Åkerbloms öden och färder tillsammans med anhängarna fungerar boken dessutom inte speciellt bra. Dels lämnar den för mycket i övrigt att önska – beskrivningarna av villorna och deras geografiska omgivning väcker en mycket otillfredsställd längtan ef-

ter kartor och bilder, dels överger von Essen Åkerblomarna halvvägs in i boken för att övergå till andra funderingar om ondskan. Uppblandat med dessa kommer också reseskildringar och anekdoter, innan von Essen återigen under de sista sidorna återvänder till Åkerblom och hennes anhängare.

För läsaren blir det något oklart vilket syftet med boken är. Undertiteln *Samtal om gott och ont* tillåter förvisso ett vidare grepp på ämnet ondskan, men helheten känns ändå mycket splittrad. Det är tydligen att

von Essen är observant och vill föra en dialog om världens skeenden i smått och stort, allt från elfte september till Helsingfors stads sätt att hantera den gångna vinterns snökaos. Språket fungerar oftast också väl, men det märks ändå att boken är utgiven på eget förlag och sannolikt inte har hårdgranskats av någon annan än författaren själv. För läsaren återstår därmed arbetet med att skilja det för den här boken relevanta materialet från de osorterade agnar som fått följa med.

Erika Rönngård

Kulturnytt

Carina Nynäs fick svenskt litteraturpris

Författaren **Carina Nynäs** har fått Längmanska kulturfondens pris för sitt författarskap. Hon belönas både för sina skönlitterära verk och vetenskapliga insatser, bland annat i den omfattande doktorsavhandlingen om hur den heliga **Birgitta** behandlats i modern litteratur.

Priset delades ut på Sveriges ambassad häromveckan. I samband med prisutdelningen nämndes också hennes insats för att lyfta fram poesi med andlig och kristen grund. Den resulterade i antologin *Att byta hjärta i ett snöglopp - Tvivel och tillit i finlandssvensk dikt* (Fontana Media 2007).

- Nästa år räknar jag med att få klar min avhandling i teologi kring samma tema, säger Carina Nynäs.

Just nu är hon i slutskedet med en annan vetenskaplig lunta, som hon uttrycker det, ett idéhistoriskt porträtt av **Carl von Linné** speglat genom hans adepter.

- Författarjobbet är ensamt, och ofta underbetalt, och vi tillhör kulturens trasproletariat. Det känns förstås bra att bli uppmuntrad och uppskattad på det här viset, säger Nynäs.

Priset är på cirka 78 000 kronor. Det delas ut på rekommendation av Finlands Svenska Författareförening till finlandssvenska författare. Pristagare i år var också romanförfattaren **Malin Kivelä**. (MayW)

Smart applikation till danska konfirmander

Smarttelefoner står högt i kurs på nyblivna danska konfirmanders önskelista.

Danska folkkyrkans konfirmandcenter har med anledning av det här utvecklat en skriftskoleapplikation med Fader vår, trosbekännelsen, psalmboken och roliga videor på Youtube.

Efter skiftskolan säger många danska konfirmander tack och adjö till kyrkan. Prästen **Carsten Hansen Dybkjær**, som varit med och utvecklat applikationen, vill ge dem en slags färdkost på den fortsatta livsresan.

- Som präst vill man ge dem någonslags livsråd på den telefon som de ju alltid har nära till hands, säger han. (MW)

Kapelbygge på nätet

Kapellet vid köpcentret Kampen i Helsingfors har fått en egen facebook-sida. Den vägen kan man via foton och artiklar följa med hur byggnadsarbetet, som påbörjades i mars, framskrider, skriver Kotimaa24.

Nyligen målades en "klagomur" på planket som omringar byggplatsen. Muren har lådor där förbipasserande kan lämna bönelappar eller föreslå namn på kapellet. Efter midsommar kommer byggplatsens plank att vara arena för gatukonst under temat fredsbygge.

Kapellet är tänkt som en plats för stillhet och möten mellan människor. I kapellet ordnas andakter men inga gudstjänster. Byggnaden väntas stå klar på vårvintern 2012. (MW)

Till sommaren doftar kyrkan av ängsblommor och brudbuketter. Särskilt rosor bär på mycket symbolik.

- Redan under påskhelgen är rosen aktuell. På Långfredagen, när kyrkorummet är näst intill kallt, står fem ensamma rosor på altaret. De ska vara mörkröda eftersom de symboliserar de fem såren Jesus fick under korsfästelsen, berättar **Yngvill Martola**, docent i praktisk teologi.

Samtidigt symboliserar rosen också uppståndelse. Och kärlek förstås. Myten berättar att Afroditte gav sin son kärleksguden Eros en ros. Eros gav

Vi frågar

Vad symboliserar rosen i kyrkorummet?

rosen till Harpokrates, tystnadens gud, för att inte skvaller skulle spridas om hans mor. Därigenom blev rosen även en symbol för tystnad och hemligheter. Under medeltiden hängde en ros från rådsalar för att påminna de närvarande om tystnadsplikt, sub rosa - under rosen.

- Också i många katolska biktstolar finns rosen ingraverad som en påminnelse om bikthemligh-

heten.

Till pingsten, som vi firar nästa helg, har rosen också en uppgift. I gammal kristen tid kunde pingsten kallas för "rosornas påsk", eftersom det hände att man i gudstjänsten lät rosenblad dala ned i kyrkorummet för att församlingen skulle få uppleva hur den heliga Anden kom över lärjungarna, så som det berättas i Apostlagärningarna.

Pingstens liturgiska färg är också för ovanlighetens skull röd.

- Men inte rosenröd utan röd som andens och blodets färg, påpekar Martola. (NÖ)

I den verkliga världen

I den bästa av världar får ungarna växa upp i lugn och ro i hemmets trygga vrå. Mammor och pappor med rosiga kinder och med barnasinnets kvar pusslar och läser och kokar och leker med syskonskaran åtminstone tills den äldsta börjar skolan.

I den näst bästa av världar går barnen i halvdagsdagis, i klubb någon dag i veckan eller hos dagmamma (också hon med rosiga kinder).

I den vanliga världen får de små en dagisplats, ganska tidigt, och vänjer sig vid en vardag där tolv barn går på tre vuxna.

Och i den verkliga världen får familjen skatta sig lycklig om den får ta del av den vardagen då för få platser ska delas ut till för många barn. Tyvärr är det sådan som dagvårdshösten 2011 ser ut i Helsingfors. Tanken är lätt att schasa bort, om det inte var för vår två och ett halvtåriga lintott som hör till de barn vars dagisansökan hänger i luften långt efter att majoriteten av familjerna fått sina eftertraktade platser.

I väntan på att beslutet om dagisplats (på antagligen alldeles för långt avstånd hemifrån) ska dimpa ner i postluckan formulerar jag följande regler för förvärvsarbetande småbarnsföräldrar:

Bo inte i Helsingfors. Om du av någon orsak måste göra det, se till att du inte är svenskspråkig. Om du ändå vill ha en dagisplats ska du åtminstone se till att ditt barn har ett äldre syskon med dagisplats - då går nämligen förbi kön, även om de syskonlösa lämnat in sin ansökan två år på förhand. Sök åtminstone inte plats från och med augusti då alla andra vill börja.

Och vänta för allt i världen inte med dagis tills ungen blivit två och ett halvt (en oansenlig ålder kan tyckas). Glöm pusslande, deltidsjobb och privatvård. Timmeslånga dagisfärder är ännu tyngre för grannens 1-åring, som därmed nappar den sista platsen i kvarteretsdagiset. Logiskt, eller hur?

Christa Mickelsson

Skämt åsido

Gammal hederlig lovsång

CD Gemenskap: Nu är vi ett i Jesus. Adora Records 2011.

Glöm Hillsong och Vineyard. Glöm vräkiga lovsångsledare och speedad tacksägelsesång med buller och bång. *Nu är vi ett i Jesus* är fjärde skivan i lovsångsserien Gemenskap, en rad lovsångsskivor från Sverige som bygger på enkel lovsång med sparsamt komp. Musiken lyfts fram mer än musikerna, som också har varit olika på varje skiva i serien.

Det är Livets Ord som står bakom projektet, men

musiken kommer från olika håll. Den norska gospelkungen **Tore W. Aas**, landsmännen **David André Østby** och **Harald Høidahl** medverkar med lovsånger, men också traditionella amerikanska hymner och nyskrivet svenskt material ryms med på skivan.

Tanken med skivan är att inspirera och stödja den mindre lovsångsgruppen - i bönegruppen, på ungdomssamlingen eller i den lilla församlingen. Arrangemangen är enkla men stämningsfulla och största delen av sångerna kan sjungas med akustiskt

komp i liten skala. Det är en skön kontrast till den form av lovsång där ett åt-tamannaband känns som minimum för ett lyckat koncept.

I sin enkelhet är skivan en vilsam helhet och musikaliskt finns inget att påtala. Jag frågar mig ändå om det finns plats för den här typen av skiva. Hade musiken varit helt nyskriven vore situationen en annan - men vem är intresserad av n:te versionen av **Tore W. Aas Välsignelsen**? Inte jag, egentligen.

Christa Mickelsson

Minoritetsombudsman Eva Biaudet säger att kyrkan har en viktig roll när det gäller att integrera invandrare i vårt samhälle.

Vårt enda val är att inkludera de andra

Sofia Torvalds

Rasismen är vårt största minoritetsproblem, säger minoritetsombudsman Eva Biaudet och undrar om kyrkan kunde satsa mer på invandrararbetet.

– Vi har systematiskt byggt upp ett samhälle där du har rätt att finnas till, ett inkluderande samhälle. Vi har inte haft det samhället så länge, och vi får inte sluta bygga det nu, säger minoritetsombudsman **Eva Biaudet**.

I juni ska hon vara med på missionsfesten i Borgå och diskutera mänskliga rättigheter med **Bishnu Nepali Gurung** från Nepal. Självt har hon vuxit upp i ett samhälle där det varit mer eller mindre självklart att till exempel hon som kvinna har samma värde och rättigheter som männen. Men det nordiska välfärds-

samhället bygger och upprätthåller inte sig självt.

– Vi kan inte välja att låta bli att inkludera någon annan och sedan anta att det inte kommer en stund då det beslutet drabbar oss själva.

Den kränkande rasismen

Som minoritetsombudsman bekymrar sig Eva Biaudet över strukturella problem i det finländska samhället: till exempel det att det inte finns dagisplatser för samiska barn i Helsingfors och att samiskan i Finland riskerar att dö ut. Men vårt största minoritetsproblem är ändå rasismen.

– Häromdagen träffade jag invandrarungdomar i Esbo. Alla berättade de om hur vuxna människor skriker åt dem på gatan: Gå hem, du hör inte hemma här! Tänk på vad det gör åt en ung människa att höra vuxna skrika så, och ingen ingriper. Det är fruktansvärt kränkande.

Hon har träffat en somalisk

kvinna som jobbar med integrationsfrågor i Kanada och som en gång besökte Finland i en vecka.

– Under den veckan hände det flera gånger att någon skrek åt henne på gatan. Hon hade aldrig varit med om något liknande.

Acceptera det andra

Tre procent av finländarna är invandrare. Det betyder att de flesta av oss inte känner en enda person med invandrarbakgrund.

– Men vi kan faktiskt alla aktivt vara med och påverka hur vårt samhälle ska se ut, säger Biaudet och påminner om hur internationellt Finland – trots allt – blivit på ganska kort tid tack vare att vi reser så mycket, tack vare medierna och dagens informationsflöde.

Det där med att vi måste fatta beslut om ett hurudant samhälle vi vill ha gäller också kyrkliga beslut.

– Ta debatten om homosexu-

alitet och kyrkan. Ska man lägga ytterligare bördor på dem som redan har det svårt? Eller kan man försöka acceptera något som man inte kan förstå – trots att man inte förstår det?

Förra veckan debatterades att utlänningar i Finland får bruna ID-kort, medan de finska medborgarnas kort är blå. Eva Biaudet tycker inte att färgen på ID-kortet är en lika allvarlig fråga som det faktum att många invandrare saknar både ID-kort och pass.

– Kortet kan vara fast gredoliskärt, bara de som inte haft möjlighet att få pass från sitt hemland skulle ha något över huvudet. Det finns många som inte fått sin identitet verifierad på grund av problem i hemlandet. De kan inte ens ha ett bankkonto: hur ska de då någonsin kunna få jobb?

Öppna dörrarna

Biaudet talar ivrigt för att invandrarna i Finland – få som de är – verkligen ska kunna känna

att de är en del av vårt samhälle. För dem som inte lyckas komma in i arbetslivet kan tredje sektorns och kyrkans verksamhet vara livsviktig.

– Kunde marthorna, scouterna och församlingarna inkludera invandrare i sin verksamhet? frågar hon sig.

I samtal med muslimer bosatta i Finland har hon märkt att de gärna skulle ha gemenskap med andra troende – också med kristna.

– Det att man är muslim eller kristen behöver ju inte stå i ett motsatsförhållande.

Vad gäller finlandssvenskheten tycker Biaudet att det är bekymmersamt att vi riskerar att hamna utanför den integration som sker i skolorna. I många finlandssvenska skolor finns inte en enda invandrare, medan de barn som går i finskspråkiga skolor växer upp med barn från andra kulturer.

– Kanske vänskolor kunde vara en lösning?

SLUTFÖRSÄLJNING 1–17.6.2011

i Fontana Medias bokhandel

Mannerheimvägen 16 A 9 i Helsingfors!

Öppettider

må 10–17.30
ti–fr 10–16.30

FYNDBORD
5 böcker för 10 €

50 %
på utgående
sortiment

CD
3 för 10 €

Vi tackar alla kunder för gott samarbete under ett halvt sekel!

fontana
M • E • D • I • A

Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
www.fontanamedia.fi

tfn (09) 612 615 30
fax (09) 612 615 55
bokhandel@fontanamedia.fi